

I den gamla foderkammaren finns minnena från Anns tid som elitryttare... ...medan penslarna för dekormålning av den egna keramiken hör det nya livet till.

– Hon bytte hästarna mot lera

Ann Behrenfors levde många flickors livsdröm som elitryttare inom dressyr – med OS i Barcelona som höjdpunkt. I dag är manegen utbytt mot ateljé och drejarskiva i hennes vackra östgötska prästgård.

Av Cattis Grant
Foto Paulina Westerlind

● Det doftar av färsk timjan utanför den gamla foderkammaren och det gula boningshuset är inbäddat i prunkande grönska. Här har **Ann Behrenfors** levt med livskamraten **Lars-Olov** i över 20 år. Först som tävlingsryttare på elitnivå inom hoppning och dressyr, vilket stallet och ridhuset vittnar om. Men nu har livet taget en annan vändning, stallet står tomt och ridhuset används bara av gästande hästar och ryttare. Prästgården och foderkammaren som inrymmer ateljén är istället som provensalska drömmar med romantiska utsmyckningar och rustik keramik.

– Jag drygar fortfarande ut kassan med att ge ryttare privatlektioner. Men min egen hästtid är över. Jag har bilderna på alla mina hästar och guldkornen från tävlingar uppsatta på en vägg och det räcker bra för mig.

Ann började rida när hon var tolv. Fyra år senare tävlade hon i de stora dressyrmästerskapen och blev som rekordung, bara 16 år, antagen till ridskolan Strömsholm. På den tiden fick de mest talangfulla ryttarna gå den långa kursen på sex månader. Ann var bäst i sin kurs och blev därför erbjuden att stanna kvar i två år för att utbilda sig till toppnivå. Ett tufft och disciplinerat liv för en tonåring, men det gav utdelning på flera sätt. Ann mötte bland annat Lars-Olov, även han elev på Strömsholm och tillsammans hittade de den gamla prästgården med stall och hästhagar utanför Skärblacka. Men Lars-Olov valde ganska snart att satsa på ett yrke utanför tävlingsridningen. Ann fortsatte ihärdigt att stiga upp tidigt på mornarna för att arbeta i tio tolv timmar med hästarna. Helgerna *vänd*

”Att arbeta med en häst och att arbeta med lera handlar om kreativitet, visioner och tajming”

Ann Behrenfors

Gör: Driver ateljé Prästgården med egen keramik och mängder med inredningsartiklar som hon bland annat hittar på marknader i Provence.
Familj: Livskamraten Lars-Olov och två hundar, newfoundlandbjässen Gordos och lakelandterriertjejen Goulta.

Bor: I Vånga prästgård utanför Skärblacka. Har även hus i Provence.

Ålder: 48 år.

Ann i prästgårdsköket som sprakar av de provensalska färgtonerna i det egenskapade köksporlinet.

Lunchpaus på den vackra glasverandan.

Ann älskar att inreda med harmoniska färger och textilier.

Anns skapa sitt liv-råd

- Var beredd på att lägga ner mycket tid på din livsdröm och på att du får arbeta hårt.
- Sätt upp mål och delmål. Ha något att se fram emot.
- Ha gärna något mer i bagaget som du kan få in pengar på den första tiden.
- Lägg ner tid på att arbeta upp ett kontaktnät. Stå alltid för dina överenskommelser och bygg upp ett förtroende hos kunder och omgivning.
- Ta hand om kroppen så att du orkar! Ta gärna en powerwalk varje dag om du inte hinner med annan träning.

Tillsammans med den älskade fyrfotabjässen Gordos framför prästgården.

Ann i full gång i hjärtat av verksamheten, den egna ateljén.

forts tillbringades i hästtransporter på väg mellan olika tävlingar.

Men nu är det alltså slut med den tillvaron. Istället för ryttare kommer nu kunder till keramikbutiken i foderkammaren på nedre botten. På övervåningen skapar Ann sin personliga och färgstarka keramik i lergods. Hon månar om det originella, både i sin egen keramik och i de andra saker hon säljer i butiken. Här finns axelremsväskor, sydda av grov segelduk, patinerade av ålder och användning, handgjorda pappersark och linnesärkar i original från 1800-talet, örtdoftande tvålar och små barnstövlar gjutna i cement, för att bara nämna några exempel.

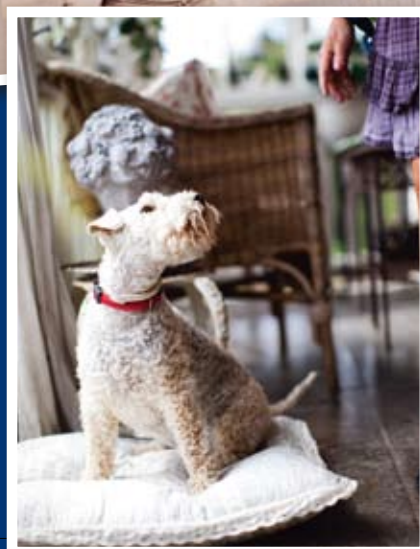
Hur kom det sig att du bytte elitryttar-karriären mot ett liv som keramiker?

– Vi började tillbringa några semesterveckor i Provence och jag blev alldeles förälskad i ljuset, färgerna och den fantastiska keramiken. Jag har alltid

varit intresserad av design och inredning så det var något som låg ganska nära till hands. Det är inte hur kul som helst att år ut och år in stå i ett ridhus sent på vinterkvällar och nästan frysa ihjäl. Och det är så mycket känslor med hästar, det är hemskt när de blir sjuka eller skadade. Det är dessutom extremt dyrt att hålla sig med tävlingshästar på elitnivå nu för tiden. Leroy, som jag red i OS i Barcelona 1992, kunde jag köpa för 14 000 kronor när han var fem år, helt rå visserligen, men en fantastisk talang. Idag får man knappt en renrasig hundvalp för den summan, nu handlar det om flera hundratusentals kronor för en unghäst som möjligen kan nå toppen så småningom.

Var lärde du dig att dreja?

– Jag började med att försöka gå en kvällskurs. Fast där blev de chockade när jag kom och sa att jag ville göra en hel servis. För folk på kurserna satt och pysslade med små tomtar eller blommor.

Så jag skaffade mig utrustning själv och inredde foderkammaren till ateljé och butik. Nu har jag cirka 15 olika serviserier och de säljer bra.

Var får du inspiration ifrån?

– Provence. Alltid Provence och dess färger. Mina absoluta favoriter är deras starka gröna och gula färgskalor. Men även rosa och vitt. Sedan provar jag mig fram med dekorerna. Nu senast har jag gjort en serie med min farmors gamla spets som jag lagt på och svampat över.

Vad är skillnaden mellan ditt nuvarande liv och det tidigare?

– Egentligen upplever jag inte så stor skillnad. Att arbeta med en häst och att arbeta med lera handlar båda om skapande, visioner och kreativitet. Och om tajming! Jag har nog dessutom stor hjälp av att jag alltid varit envis, lärt mig att aldrig slarva med detaljer

och att arbeta hårt. Sen får man lära sig att tåla bakslag i båda fallen. Just nu kämpar jag med en ny lera eftersom min älsklingslera inte säljs längre. Och det tar tid innan man lärt sig ett nytt material så att det inte spricker eller blir helt fel resultat efter bränningen. Precis som när jag arbetade med en ny häst och måste hitta nyckeln till just den hästens förmåga och begåvning. Dressyr handlar inte bara om en felfri ritt utan om dynamik och känsla hos ekipaget. Den lyckokänsla jag får när jag öppnar ugnen och ser en alldeles perfekt glasyr är samma lyckokänsla som jag hade när de hästar jag utbildade gick bra på tävlingsbanan.

Känns det inte ensamt att tillbringa hela dagar i ateljén, här ute på landet?

– Förr var det jag och hästarna på vardagarna. Man träffade andra ryttare på tävlingshelgerna och det var det sociala livet utanför familjen. Nu är det jag och

leran, men i gengäld kommer det hela tiden kunder och tittar in när de vet att jag är hemma i Sverige. Jag träffar många olika människor nu och det är så berikande. Vi hade tur och kom över ett litet hus i Provence för några år sedan och har fått gott om nya vänner i de omgivningarna.

Hur går det ihop ekonomiskt?

– Det är tufft men det är jag å andra sidan också van vid sedan hästtiden. Inom dressyrridning finns inte samma pengar att vinna som inom hästhoppningen. Vi har låga utgifter för huset, gör i princip allting själva och jag lever länge på de serviser jag säljer. Vi har heller inga barn och det gör det möjligt att leva lite snålare. Lars-Olov har ett fast jobb och det ger en viss trygghet.

Vad betyder Provence för dig?

– Drömmen är att kunna starta min egen tillverkning och att vi ska kunna bo där

vänd

Gordos vet att matte har godis bakom disken i butiken.

”Jag blev alldeles förälskad i ljuset, färgerna och den fantastiska provensalska keramiken”

forts på heltid när vi blir äldre. Jag har redan återförsäljare i Provence. Vi tillbringar flera månader om året i huset och jag har även arbetat upp en verksamhet där jag förmedlar boende till skandinaviska kunder. Jag hjälper till att leta upp hus, aningen för uthyrning eller för köp, och ser till att saker och ting fungerar i samband med det. Mycket i min butik och på gården kommer också från Provence. Jag har lyckats släpa hem järnsängar, trädgårdsstolar, soffor och dekorativa fågelburar.

Vad är det bästa med ditt liv just nu?

– Att jag får utlopp för min kreativitet och får arbeta med vackra saker. Jag älskar att skapa miljöer där man kan få njuta av livets goda. Det kan vara en oas i trädgården eller en färgsprakande dukning. Mitt förra liv var fantastiskt också, på sitt sätt, så jag måste säga att jag känner mig mycket lyckligt lottad. ●

En somrig oas, glasverandan med olika fynd från Provence.